

ВЪЛШЕБНА НОЩЬ

Преди звездитѣ да затлѣятъ,
Преди зора да зазори,
Мъгли се призрачно люлѣятъ
Надъ самодивскитѣ гори.

Къмъ тебе тръгамъ, буденъ дебна
Какво сърцето ми таи,
А въ него лирата вълшебна
Безумно звуцитѣ струи.

Въ ответъ се хороводъ въззема
По самодивски върхове,
Сърцето шепне твойто име,
Душата скръбно го зове.

Азъ знамъ, че твоя взоръ посрѣща
Деня надъ призрачни гори,
И не въ роса — въ сълза гореща
Лжчѣтъ на утрото гори.